

Sygnatura akt II AKa 227/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Sławomir Wlazło

Sędziowie: SA Maria Wiatr

SA Izabela Dercz (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Łukasz Szymczyk

przy udziale: Konrada Gardy, Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2015 r.

sprawy

- 1) **D. S.**, oskarżonego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii cyt. Ustawy w zw. z art. 11 §2 kk w związku z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk;
- 2) **R. L.**, oskarżonego z art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 1, art. 62 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk;
- 3) **K. J.**, oskarżonego z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk;
- 4) **P. M.**, oskarżonego z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. akt II K 3/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 5 o wymierzeniu kar łącznych D. S. i R. L.,

b) przyjmuje, że czyny przypisane D. S. w punktach 1 i 2 wyroku (punkty I i II aktu oskarżenia) stanowią jeden czyn ciągły z tym, że 29 krzewów konopi innych niż włókniste uprawiał wspólnie i w porozumieniu z K. J., W. B., K. T., K. J. i P. M. a 14 krzewów konopi innych niż włókniste uprawiał wspólnie i w porozumieniu z R. L. czym wyczerpał dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 2012 poz. 124 – t.j.) w zw. z art. 12 kk i na podstawie art. 63 ust. 3 tej ustawy wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

c) z opisu czynu przypisanego D. S. w punkcie 3 wyroku (punkt III aktu oskarżenia) eliminuje posiadanie 56 sztuk woreczków foliowych – tzw. dilerek, dwóch wag elektronicznych marki D. i aktywatora wzrostu B. a z kwalifikacji

prawnej tego czynu art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i obniża wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) miesięcy,

d) uniewinnia R. L. od popełnienia czynu przypisanego mu w punkcie 1 wyroku, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa,

e) z opisu czynu przypisanego R. L. w punkcie 4 wyroku (punkt IV aktu oskarżenia) eliminuje posiadanie trzech donic, wagi elektrycznej i worka foliowego z zawartością małych woreczków – dilerek a z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii,

f) obniża karę pozbawienia wolności wymierzoną R. L. za czyn przypisany mu w punkcie 2 wyroku (punkt V aktu oskarżenia) do 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy,

g) obniża kary pozbawienia wolności wymierzone K. J. i P. M. do 1 (jednego) roku;

2. utrzymuje wyrok w mocy w pozostałych zaskarżonych częściach;

3. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk za przypisane przestępstwa wymierza kary łączne pozbawienia wolności:

a) D. S. w wymiarze 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy,

b) R. L. w wymiarze 1 (jednego) roku i 7 (siedmiu) miesięcy;

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 738 (siedemset trzydzieści złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu R. L. w postępowaniu odwoławczym;

5. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za obie instancje.

SSA Sławomir Wlazło

SSA Maria Wiatr SSA Izabela Dercz

Sygn. akt II AKa 227/15

UZASADNIENIE

D. S. oskarżony został o to, że:

I. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. J., K. T., P. M., W. B. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu powyżej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 29 sierpnia 2006r sygn.. akt II K 234/06 za umyślne przestępstwa podobne, tj. przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk,

II. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. L. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 14 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej

985,35 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.),

III. w dniu 13 września 2014r w miejscu zamieszkania w D. gm. R. woj. (...) posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 2,64 grama, a ponadto przedmioty w postaci 56 sztuk woreczków foliowych – tzw. dilerek, dwóch wag elektronicznych marki D. oraz aktywatora wzrostu i kwitnienia B. – służących do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany, tj. o czyn z art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk R. L. oskarżony został o to, że:

IV. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., K. J., K. T., P. M. i W. B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, a w miejscu zamieszkania w N. gm. R. woj. (...) posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 44,51 grama oraz posiadał przedmioty w postaci dwudziestu trzech donic, wagi elektronicznej i worka foliowego z zawartością małych woreczków – tzw. dilerek służących do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany tj. o czyn z art. 53 ust. 2, art. 54 ust. 1, art. 62 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

V. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 14 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.), K. J. oskarżony został o to, że:

VI. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., K. T., P. M., W. B. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, a czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu powyżej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu z dnia 31 maja 2007r sygn.. akt II K 113/07 za umyślne przestępstwa podobne, tj. przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk, K. T. oskarżony został o to, że:

VII. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., K. J., P. M., W. B. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, W. B. oskarżony został o to, że:

VIII. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., K. J., P. M., K. T. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, P. M. oskarżony został o to, że:

IX. w okresie od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., K. J., W. B., K. T. i R. L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzaków konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, przy czym z pięciu krzewów dokonał zbioru ziela konopi, z których wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci co najmniej 300, 30 gramów marihuany, tj. o czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012r poz. 214 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2015r Sąd Okręgowy w Sieradzu uznał:

1. oskarżonych D. S., R. L., K. J., K. T., W. B. i P. M. w miejsce zarzuconych im odpowiednio czynów z punktów IV, VI, VII, VIII i IX za winnych tego, że w okresie od połowy sierpnia 2014r do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005r) uprawiali 29 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył im kary: D. S., R. L., K. J. i P. M. po 2 lata pozbawienia wolności, Krzysztofowi Trojanowskiemu i W. B. po 1 rok pozbawienia wolności,
2. oskarżonych D. S. i R. L. w miejsce zarzuconych im odpowiednio czynów z punktów II i V za winnych tego, że od nieustalonego dnia do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005r) uprawiali 14 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 985,35 grama marihuany, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył im kary po 2 lata pozbawienia wolności,
3. oskarżonego D. S. uznał za winnego popełnienia w sposób opisany w punkcie III zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 54 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 1 w/w ustawy w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
4. oskarżonego R. L. w miejsce czynu zarzucanego mu w punkcie IV polegającego na tym, że w miejscu swego zamieszkania w (...) gm. R. woj. (...) posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste o masie 44,51 grama oraz posiadał przedmioty w postaci trzech donic, wagi elektrycznej o worka foliowego z zawartością małych woreczków tzw. dilerek – służące do niedozwolonego wytwarzania i przerobu środków odurzających w postaci marihuany tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 w zw. z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 54 ust.1 w/w ustawy w zw. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzył oskarżonym kary łączne pozbawienia wolności: D. S. 3 lata i 6 miesięcy, R. L. 3 lata i 8 miesięcy.
6. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonych wobec K. T. i W. B. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat wobec każdego z nich oddając ich w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
7. na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec K. T. i W. B. kary grzywny po 120 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych,
8. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: D. S., R. L. i K. J. od dnia 13 września 2014r do dnia 3 lipca 2015r, P. M. od dnia 14 września 2014r do 3 lipca 2015r,
9. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonych kar grzywnien zaliczył oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: Krzysztofowi Trojanowskiemu od dnia 13 września 2014r do dnia 23 października 2014r, W. B. od dnia 14 września 2014r do dnia 7 listopada 2014r,
10. zasądził od Skarbu Państwa wynagrodzenie na rzecz obrońców z urzędu oskarżonych D. S. i R. L.,
11. obciążył oskarżonych w części kosztami postępowania oraz zasądził opłaty, przejmując w pozostałej części poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Od wyroku tego apelacje wnieśli obrońcy oskarżonych: R. L., P. M., D. S. i K. J..

Obrońca oskarżonego R. L. zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 410 i 424 § 1 pkt. 1 kpk, poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności:

- w zakresie czynu przypisanego R. L. w punkcie 1 wyroku – polegającą na bezzasadnej odmowie wiarygodności konsekwentnym i spójnym wyjaśnieniom oskarżonego R. L., w których zaprzecza on, by kiedykolwiek uprawiał w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...) 29 krzewów konopi innych niż włókniste, a także w sytuacji, gdy pozostały osobowy i rzeczowy materiał dowodowy nie potwierdza tego faktu,

- w zakresie czynu przypisanego R. L. w punkcie 2 wyroku – w postaci wyjaśnień oskarżonego K. T. i przyjęcie, że w oparciu o ten dowód możliwe jest przypisanie oskarżonemu czynu wypełniającego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, podczas gdy oskarżony K. T. pomawia R. L. celem poprawy własnej sytuacji procesowej i uzyskania łagodniejszej kary, a świadek P. P. potwierdza fakt przynależności 14 krzewów konopi jedynie do oskarżonego D. S.,

- w zakresie czynu przypisanego R. L. w punkcie 4 wyroku – w postaci wyjaśnień oskarżonych R. L., D. S. oraz K. T., zeznań świadka A. R. i protokołu przeszukania w domu wynajmowanym przez R. L. i przyjęcie, że w oparciu o te dowody możliwe jest przypisanie oskarżonemu czynu wypełniającego dyspozycję art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 54 ust. 1 tej ustawy, podczas gdy z w/w materiału nie wynika jednoznacznie fakt, iż oskarżonemu R. L. towarzyszył zamiar posiadania konopi innych niż włókniste oraz że świadomie posiadał przyrządy do wytwarzania środków odurzających w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Obrońca R. L. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzuconych mu czynów.

Obrońca P. M. zarzucił wyrokowi:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 7 kpk poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonych w zakresie ustalenia ilości uprawianych krzewów konopi innych niż włókniste przez oskarżonego P. M. i tym samym ustalenie ilości środka odurzającego, którego mogły one dostarczyć, co mogło mieć wpływ na treść wyroku poprzez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii zamiast przestępstwa z art. 63 ust. 1 tej ustawy,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na dowolnym ustaleniu w oparciu o dowody w postaci wyjaśnień oskarżonych, iż P. M. wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 grama marihuany, pomimo, że z wyjaśnień wynika, że oskarżeni uprawiali samodzielnie każdy po 2-3 krzewy, a działania każdego z nich były działaniami niezależnymi od działań innych oskarżonych pomimo, że często podejmowane były w tym samym miejscu i czasie. Powyższe miało wpływ na treść orzeczenia poprzez ustalenie ilości środka odurzającego, który mógł być przez każdego z nich uzyskany,

- w razie niepodzielenia powyższych - rażąca niewspółmierność kary poprzez brak warunkowego zawieszenia jej wykonania w sytuacji, gdy sprawca przestępstwa jest sprawcą młodocianym, przyznał się do zarzuczonego czynu, składał wyjaśnienia podając istotne okoliczności przestępstwa, w którego popełnieniu brali udział także pozostali oskarżeni, a wymierzając karę sprawcy młodocianemu Sąd winien kierować się przede wszystkim tym, by sprawcę wychować.

Obrońca P. M. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu oskarżonego z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Sieradzu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Niezasadne są zarzuty obrazy przepisów obowiązującej procedury w zakresie sposobu dokonywania oceny dowodów przez Sąd I instancji oraz poczynienia wskutek tego błędnych ustaleń faktycznych zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego P. M..

Odnosząc się do zarzutów oraz argumentacji z uzasadnienia tej apelacji, zdaniem Sądu Apelacyjnego, prawidłowo uznał Sąd Okręgowy, że 29 krzewów konopi ujawnione przez policję w dniu 13 września 2014r oskarżeni D. S., K. J., K. T., W. B. i P. M. uprawiali wspólnie i w porozumieniu, w związku z czym nie ma racji skarżący twierdząc i wywodząc, że każdy z nich oddzielnie „wybrał dla siebie 2- 3 krzaki, o które dbał i je uprawiał”. Świadczy o tym analiza w szczególności treści wyjaśnień K. T., który w najszerszy sposób opisał działania oskarżonych i którego relacje stanowiły najistotniejsze źródło dowodowe oraz wyjaśnień samego P. M., a także zeznań P. P..

Jak wyjaśniał K. T., wtedy, gdy po raz pierwszy z kolegami pojechał w miejsce znalezienia konopi w pobliżu rzeki w młodniku brzozowym, „chłopaki wybrali sobie te krzaki, które rosły w młodniku, P. wybrał sobie 2 albo 3 krzaki, W. wybrał sobie 1 albo 2 krzaki, a D. prawdopodobnie 2,...każdy z nich podlewał swoje wcześniej wybrane krzaki konopi.” (wyjaśnienia K. T. k. 71). Jednocześnie jednak podawał, że przynosząc na zmianę wodę w wiadrze podlewali nią wszystkie te krzaki. Jeśli chodzi o kolejne krzewy, znalezione nieco dalej w młodniku sosnowym, o których także powiedział kolegom, D. S. w dniu ujawnienia upraw przez policję miał mu mówić, że podlał je wszystkie wodą oraz nawoził. W toku następnego przesłuchania K. T. wyjaśniał: „My podlewaliśmy wszystkie te krzaki” używając wiadra, które przywiózł z domu, sam był w miejscach, gdzie rosły konopie około 10 razy, nie zawsze jeździli tam wszyscy, przy czym D. S. jeździł tam częściej, kiedy tam jeździł „podlewał wszystko”, mówił mu o tym (wyjaśnienia K. T. k. 159). Opisując wydarzenia z dnia 13 września 2014r powtórzył, że gdy spotkał D. S. i K. J., D. S. mówił mu, że „właśnie byli

podlać te krzaki” (wyjaśnienia K. T. k. 160), zaś do drugiego miejsca D. S. wówczas nie chciał jechać tylko dlatego, gdyż bał się, że „nie przejedzie tam swoim motorem”. W dalszym toku postępowania K. T. podtrzymywał te wyjaśnienia. Z powyższego wynika zatem, iż mimo, że każdy z oskarżonych wybrał krzewy konopi z przeznaczeniem dla siebie kiedy wzrosną - wspólnie wykonywali czynności składające się na prowadzenie uprawy, polegające na podlewaniu wszystkich krzewów i doglądaniu ich. Inna interpretacja powyższych wyjaśnień K. T. nie jest możliwa zważywszy choćby na obliczenie ilości krzewów, które mieliby wybrać dla siebie i uwzględnieniu łącznej ilości ujawnionych 29 krzewów konopi. Nie sposób zatem przyjąć, że każdy z oskarżonych dokonywał czynności związanych z uprawą jedynie w odniesieniu do 2-3 wybranych krzewów, skoro doglądali i podlewali wszystkie. Podobne treści płyną z wyjaśnień P. M. złożonych przed Sądem. Oskarżony ten opisując podejmowane czynności podawał w szczególności: „T. wyciągnął wiadro,...kazał mi iść do strumyka po wodę. Ja nosiłem wodę, a K. T. podlewał te krzaki” (k. 1039). Okoliczności wynikające z powyższych wyjaśnień, jak to, iż oskarżeni wspólnie udawali się w miejsca, gdzie rosły konopie (który to fakt wynika także z zeznań P. P. w części, w jakiej uznano je za wiarygodne) podlewając wówczas wszystkie rośliny i doglądając ich wzrostu, to, że kiedy udawał się tam jeden z nich, także podlewał je wszystkie, obrywali zeschnięte liście, oznacza, że ich działania mające na celu rozwój roślin objęte były wzajemnym porozumieniem, a wniosek ten nie stoi w sprzeczności z faktem, że każdy z oskarżonych wybrał z przeznaczeniem dla siebie konkretną roślinę. Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów oraz stanowiska wyrażonego w apelacji przez obrońcę oskarżonego P. M. uznając, iż Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił dowody w omawianym zakresie, właściwie w oparciu o nie ustalił fakty, jak również prawidłowo zakwalifikował działanie oskarżonego jako czyn wyczerpujący dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.05.2005r o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Apelacyjny uznał, iż uzasadnionym jest obniżenie kary pozbawienia wolności wobec P. M. zważywszy na okoliczności przedmiotowe towarzyszące działaniom oskarżonego: fakt, iż uprawa nie została przez niego i innych oskarżonych założona, a jedynie skorzystali oni z tego, że kto inny zasadził rośliny, stopień zorganizowania uprawy był niski w tym sensie, iż nie wykorzystywali i nie przysposabiali żadnych urządzeń i sprzętu.

Brak było natomiast podstaw do zastosowania wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. W tym względzie Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i brak jest przesłanek do sformułowania wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, o której mowa w art. 69 § 1 kk. Wykazały to realia, zważywszy na to, iż oskarżony dwukrotnie stawał przed sądem pod zarzutami z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i zastosowane wobec niego środki o charakterze probacyjnym w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego, a następnie skazania i wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie odniosły spodziewanego rezultatu, gdyż ponownie popełnił podobne przestępstwo. Zważyć też należy, iż przypisanego mu przestępstwa P. M. dopuścił się w tożsamym czasie, gdy zapadł wobec niego wyrok skazujący go za czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w sprawie Sądu Rejonowego w Bełchatowie sygn. akt II K 631/14 (dane o karalności k. 1111v). Uzasadnionym jest więc wnioskowanie, iż w przypadku niniejszym cele kary nie zostałyby osiągnięte w wypadku wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nieuprawniony jest argument zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego mający świadczyć o istnieniu w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy na przyszłość, iż P. M. współpracował w toku postępowania przyznając się do popełnienia przestępstwa i składając wyjaśnienia, w których ujawnił okoliczności popełnienia swego i innych oskarżonych czynu. Analiza treści wyjaśnień P. M. nie prowadzi do wniosku ani o ich konsekwencji, ani nie uprawnia do uznania ich w całości czy też w znacznej części za wiarygodne, która to ocena znalazła wyraz w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Sam zaś fakt, iż oskarżony jest sprawcą młodocianym nie tworzy automatycznie podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, bez względu na ocenę przesłanek określonych w art. 69 § 1 kk.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Sąd Apelacyjny uznał za niezasadny zarzut rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu P. M. wskutek niezastosowania warunkowego zawieszenia jej wykonania zawarty w apelacji jego obrońcy.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego R. L., w pełni uprawnionym był sformułowany w niej zarzut z punktu II w zakresie, w jakim odnosił się do rozstrzygnięcia z punktu 1 zaskarżonego wyroku. Dla przypomnienia wskazać

trzeba, iż w punkcie 1 zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy uznał R. L. za winnego tego, że w okresie od połowy sierpnia 2014r do 13 września 2014r w pobliżu miejscowości S. gm. K. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005r) uprawiał 29 krzewów konopi innych niż włókniste mogących dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego w postaci co najmniej 1741,76 gramów marihuany, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 2 lata pozbawienia wolności.

Poruszając się w obszarze tak zakreślonego opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 wyroku, przyjąć trzeba, iż w pełni rację ma obrońca oskarżonego twierdząc i wywodząc w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego, iż żaden z istniejących w sprawie dowodów nie wskazuje na sprawstwo oskarżonego polegające na udziale w uprawie 29 krzewów konopi ujawnionych przez organa ścigania w dniu 13 września 2014r. Nie ma potrzeby przytaczania treści osobowych źródeł dowodowych mających znaczenie dla ustalania sprawstwa oskarżonego w tym zakresie, albowiem wystarczającym jest skonstatowanie, iż fakty świadczące o udziale R. L. w prowadzeniu tej uprawy nie wynikają ani z wyjaśnień K. T., ani z wyjaśnień P. M., czy też W. B. i K. J., jak i zeznań P. P. i funkcjonariuszy policji prowadzących obserwacje w dniu 13 września 2014r. Żadna z tych osób nie wspominała o jakichkolwiek działaniach podejmowanych przez R. L. w odniesieniu do roślin ujawnionych w dniu 13 września 2014r. Nie wskazują także wprost na to żadne dowody o charakterze nieosobowym, zaś wynik przeszukania w miejscu zamieszkania oskarżonego, w toku którego ujawniono, iż oskarżony posiadał susz stanowiący ziele konopi, donice, wagę elektroniczną, worki foliowe i inne przedmioty, bez dowodowego powiązania z innymi źródłami nie tworzy zamkniętego łańcucha poszlak pozwalającego na wnioskowanie o udziale R. L. w uprawie ujawnionej w dniu 13 września 2014r.

Konsekwencją tej jednoznacznej oceny stało się więc rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego uniewinniające R. L. od popełnienia czynu przypisanego mu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku.

Inaczej natomiast przedstawia się rzecz w odniesieniu do uprawy, której istnienie wyjawili organom ścigania oskarżony K. T. już w toku trwającego postępowania i wskazał powyższe miejsce w czasie przeprowadzonego z jego udziałem w dniu 9 października 2014r eksperymentu procesowego (wyjaśnienia K. T. k. 404-405 oraz protokół eksperymentu k. 406-407).

Przesłuchiwany po raz pierwszy odnośnie do okoliczności tej uprawy K. T. złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że D. S. ma jeszcze jedną uprawę, którą mu pokazał w sierpniu 2014r. Pojechali tam, ponieważ D. S. chciał podlać rośliny, nie widział dokładnie ile roślin znajduje się w miejscu, gdzie dotarli, gdyż było wówczas ciemno, zauważył około 8 roślin wielkości 40-50 cm (wyjaśnienia k. 404-405). D. S. mówił mu, że uprawa należy do niego, jedna roślina do R.. Z wyjaśnień K. T. złożonych w dalszym toku śledztwa wynika, że będąc w domu R. L. słyszał wcześniej – zanim D. pokazał mu tę uprawę – rozmowę między nim a oskarżonym, że jeden krzak jest R., nadto usłyszał, że uprawę tę posadzili oni wspólnie, razem doglądali jej i podlewali. Kiedy był w domu R. L., był tam wtedy także D. S. i K. J., widział, że D. S. i R. L. mieszają jakieś odżywki w plastikowej bańce pojemności około 10-20 litrów. Mówili, że to odżywki do podlewania konopi, po czym w trójkę pojechali samochodem D. S. w miejsce, gdzie rosły konopie, miejsce to wskazał policji. Było to jeszcze zanim on znalazł krzaki konopi w miejscu, które ujawniono w dniu 13 września 2014r. Kiedy D. S. pokazał mu swoją uprawę, wracali z tego miejsca, podlewał on tam ich wspólne krzaki. D. S. podlał także wtedy swoją plantację. P. P. również widziała krzaki pokazane im przez D. S.. Chodził on między krzakami z latarką, doglądał je (wyjaśnienia K. T. k. 450-451). W konfrontacji z D. S. (k. 455) podtrzymał swoje wyjaśnienia, w dalszym toku procesu także.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, dokonaną przez Sąd I instancji ocenę powyższych wyjaśnień K. T. jako zasługujących na wiarę należy zaakceptować. Znalazły one potwierdzenie w innych dowodach: wyniku eksperymentu procesowego, wyniku oględzin miejsca uprawy, które wskazał K. T., zeznaniach P. P., która pozostała w pobliżu samochodu, kiedy D. S. i K. T. udali się w kierunku rosnących krzewów konopi, ale widziała te rośliny na pokazanym jej przez D. S. zdjęciu, zaś przedstawiony przez nią opis roślin (jako znacznie mniejszych od tych, które ujawniono w dniu 13 września 2014r jak i co do ilości) jest zgodny z utrwaloną oględzinami tego miejsca rzeczywistością.

Podnoszone w uzasadnieniu apelacji argumenty nie stanowią skutecznej przeciwwagi dla dokonanej przez Sąd Okręgowy właściwej oceny powyższych dowodów i w ocenie Sądu odwoławczego mają charakter jedynie polemiczny. W szczególności skutecznym w tym względzie argumentem nie mogą być wyjaśnienia K. T. w części, w jakiej relacjonował, iż gdy opowiedział R. L. o znalezionych przez siebie samego roślinach konopi, ten miał się wypowiadać, że „nie chce mieć z tym nic wspólnego” (wyjaśnienia K. t.k. 159), na które powołuje się obrońca. Okoliczności związane z jedną uprawą nie dają podstaw do automatycznego wnioskowania o innej. Nadto, dopuszczalne jest rozumowanie przeciwne od prezentowanego przez obrońcę R. L., gdyż może być zrozumiałym, iż skoro oskarżony był zaangażowany w określoną uprawę, to właśnie nie musiał interesować się kolejnymi. Niezasadny jest także inny podnoszony przez skarżącego argument, dotyczący treści zeznań P. P., sprowadzający się do tego, iż zeznania jej mają przeczyć wyjaśnieniom K. T., skoro nie słyszała ona o udziale R. L. w prowadzeniu uprawy pomimo, że wraz z K. T. i D. S. znalazła się w miejscu, gdzie rosły konopie. W tej kwestii wskazać należy, iż z przytoczonych wyżej wyjaśnień K. T. wynika, iż w czasie powyższego wyjazdu w/w nie było między nim a D. S. rozmów na temat związku R. L. z uprawą, natomiast K. T. słyszał rozmowy pomiędzy D. S. i R. L. wcześniej – kiedy był w domu, w którym zamieszkiwał oskarżony i wówczas obaj oni mieli mówić o tym, że wspólnie posadzili rośliny i je uprawiali. Nie wynika przy tym z wyjaśnień K. T., by była przy tym obecna P. P.. W ocenie Sądu odwoławczego, równie polemiczny charakter ma argumentacja zawarta w uzasadnieniu apelacji obrońcy R. L., według której wiarygodności wyjaśnień K. T. w zakresie związanym z udziałem R. L. w prowadzeniu uprawy ma przeczyć okoliczność, iż oskarżonemu spośród uprawianych miał w efekcie przypaść tylko jeden krzew konopi. Odnosząc się natomiast do kwestii związanych z ilością suszu, jaki K. T. uzyskał z krzewu, który wcześniej ścinał i ususzył, w kontekście wynikających z opinii obliczeń biegłego z zakresu badań fizykochemicznych co do ilości środka odurzającego uzyskiwanego z jednego krzewu konopi, zauważyć trzeba, iż biegły dokonał zważenia ściętych roślin dojrzałych, osiągających wysokość nawet 2,70m, co wynika z protokołu oględzin tych roślin (k. 40-42). K. T. wyjaśniał zaś, że dokonał ściecia jednej rośliny, którą określał jako „niedorozwinięty krzak” (wyjaśnienia K. T. k. 159), co tłumaczy fakt, iż ilość uzyskanego przez niego z tej rośliny środka odurzającego była mniejsza, niż określił to biegły.

Reasumując, tak ocena dowodów, jak i ustalenia faktyczne oraz kwalifikacja prawno – karna w odniesieniu do czynu przypisanego R. L. w punkcie 2 zaskarżonego wyroku są prawidłowe. Sąd Apelacyjny uznał natomiast za uzasadnione obniżenie wymierzonej oskarżonemu za ten czyn wymiaru kary pozbawienia wolności, zważywszy z jednej strony na okoliczności podobnego charakteru, które legły u podstaw obniżenia wymiaru kary także wobec P. M., z drugiej zaś strony uwzględniając okoliczności obciążające w stosunku do R. L., w tym wielokrotną uprzednią karalność za przestępstwa, co uniemożliwiało obniżenie wymiaru kary w znaczniejszym stopniu.

Na uwzględnienie nie zasługuje argumentacja z uzasadnienia apelacji obrońcy R. L. odnosząca się do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 4 zaskarżonego wyroku, według której ujawnione w miejscu zamieszkania oskarżonego środki odurzające nie należały do niego, a mogły być własnością innego oskarżonego biorąc pod uwagę fakt, że do domu oskarżonego pozostali mieli swobodny dostęp. W realiach niniejszej sprawy, twierdzenia obrońcy, iż inny oskarżony pozostawił w domu R. L. narkotyk pozostają w sprzeczności z zebranymi dowodami oraz są niezgodne z logicznym myśleniem i życiowym doświadczeniem. Z wyjaśnień K. T. wynika, że nie miał związku z ujawnionymi w czasie przeszukania domu zajmowanego przez R. L. przedmiotami i brak podstaw, by kwestionować wiarygodność jego wyjaśnień, skoro w toku całego procesu składał konsekwentne, spójne relacje obciążając siebie samego udziałem w przestępstwie, nie umniejszał własnej w nim roli, przeciwnie - przyznawał, że jego zachowanie je zainicjowało, oraz opisywał udział w zdarzeniach pozostałych oskarżonych. Sprzeczne z logicznym myśleniem i życiowym doświadczeniem jest, by K. T., czy którykolwiek z innych oskarżonych pozostawił w domu R. L. ujawnione tam przedmioty nie informując oskarżonego o tym, zważywszy przy tym na całość pozostałych okoliczności wydarzeń, tj. fakt, iż wzajemnie nie kryli się z podejmowanymi działaniami, opowiadali sobie o uprawie, zaś z początkowych wyjaśnień R. L. wynika, że „nie wie, jakim cudem znalazły się one” w jego mieszkaniu (wyjaśnienia R. L. k. 65).

Sąd Apelacyjny nie podziela tej części argumentacji z uzasadnienia apelacji, w której skarżący domaga się uznania posiadania zabezpieczonych u oskarżonego środków odurzających za czyn współukarany następczy. Nie wdając się w bardziej szczegółowe rozważania dotyczące poruszonego przez obrońcę R. L. zagadnienia o charakterze prawnym,

stwierdzić trzeba, iż z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie wynika, by oskarżony wytworzył z uprawianych roślin środek odurzający w jakiegokolwiek ilości. Ustalono, iż brał udział w uprawie konopi innych niż włókniste. Zatem znaleziony w jego miejscu zamieszkania narkotyk nie mógł mieć żadnego związku z prowadzoną uprawą. Uniemożliwia to przyjęcie, iż posiadanie środka odurzającego było czynem następczym współlukarany w stosunku do czynu polegającego na uprawie ziela konopi. Uznając zatem słuszność rozumowania Sądu I instancji w zakresie oceny dowodów oraz prawidłowość ustaleń faktycznych w odniesieniu do czynu przypisanego R. L. w punkcie 4 zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy potraktował apelację obrońcy oskarżonego w tej części jako niezasadną. Sąd Apelacyjny uznał natomiast, iż możliwym jest związek pozostałych przedmiotów ujawnionych u oskarżonego z uprawą i posiadaniem narkotyku, tj. donic, wagi i torebek tzw. dilerek i z tej przyczyny przyjmując, że posiadanie tych rzeczy stanowiło czyn uprzedni współlukarany, wyeliminował art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego R. L. w punkcie 4 zaskarżonego wyroku.

Mając na uwadze całość przedstawionej argumentacji, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w sposób wynikający z sentencji, orzekając w oparciu o art. 437 § 1 i 2 kpk. Z uwagi na złożenie wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia niniejszego wyroku przez obrońców oskarżonych R. L. i P. M., Sąd Apelacyjny na podstawie art. 423 § 1a kpk w zw. z art. 457 § 2 kpk ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wnioski dotyczyły.

O wynagrodzeniu za obronę sprawowaną z urzędu sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 14 pkt. 2 ppkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm).